

РЕШЕНИЕ

№ 24728

гр. София, 18.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 01.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **4079** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 24 от Закона за чужденците в Република България. Образувано е по жалба на А. Р. Б., гражданин на М., роден на 10.1.1998 г. срещу отказ за издаване виза за дългосрочно пребиваване от 25.3.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], Ю. А.. Жалбоподателят твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен, издаден поради допуснати съществени процесуални нарушения. Актът не отговаря на изискванията за форма по чл. 59, ал. 2 АПК – не е мотивиран. В случая се засяга правото на семеен живот съгласно чл. 8 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. , както и се нарушава забраната за дискриминация, основана на национален произход – чл. 14 ЕКПЧ и чл. 24и ЗЧРБ – гражданите на трети страни, които имат право да работят на територията на страната следва ад имат правото и да упражняват своята професия. Жалбоподателят е поискал издаване на виза „D“ във връзка с разрешение за работа /чл. 24и, ал. 5 ЗЧРБ/. Относно мотивирането твърди, че само словесно е цитирана нормата на чл. 10, т. 17 ЗЧРБ без да се посочат мотиви в този смисъл. Предпоставките по чл. 10, т. 24 ЗЧРБ следва да се обвързани с конкретен документ. Следва да се съобрази и това, че има две положителни становища от ДАНС: първото във връзка с издаването на разрешение за достъп до пазара на труда, а второто – във връзка с издаване на виза. Органът е постановил акта си без да изясни релевантните за спора факти. Не е изискал доказателства от жалбоподателя за установяването им и едва тогава, ако не се докажат – да постанови отказа си. Ответникът завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено

място], Ю. А., оспорва жалбата.

Съдът, като взе предвид установеното от относимите по делото писмени доказателства, намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт. Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, както и заповед № 84/5.12.2023 г. и заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи.

Решението следва да бъде отменено като противоречащо на материалния закон.

Административното производство е започнало със заявление за издаване на виза, подадено от жалбоподателя. Като цел на посещението е посочено „работа“. Към преписката са приложени доказателства в подкрепа на искането – трудов договор, самолетни билети и др.

Ответникът е издал оспорения акт, като е приел следното:

Цялостният анализ на приложените документи не доказва по убедителен начин, че целта на посещението е действително. След извършване на проверки са налице убедителни съмнения относно автентичността на приложените документи.

Представено е писмо от ДАНС – от 11.3.2025 г., видно от което се възразява срещу предоставянето на виза. В него, в т. 3 по отношение на жалбоподателя е посочено, че в декларацията за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение работници няма наети такива. В обосновката е вписано, че поради разрастване на бизнеса се нуждае от работна ръка, което според писмото си противоречи на първото изречение. Липсва приложена декларация за адрес за пребиваване.

Същевременно е разпитан св. И. И. М., от показанията на който се установява, че познава Б. от Ю.. Лично на него му е работил по обекти, вкл. и там. Иска да го наеме на работа, защото е съвестен и работлив, има му доверие. Пускал обяви за общи работници, но такива не идват на работа. Б. ще бъде от полза.

Предвид така установеното настоящият състав намира, че обжалваният отказ следва да бъде отменен, а преписката – върната за ново разглеждане. Това е така доколкото оспореният отказ счита, че е немотивиран.

Ответникът следва да извърши преценка, вкл. и да събере доказателства дали са налице предпоставките за предоставяне на исканото право на пребиваване. Видно от отказа, в него са посочени крайните изводи, до които е достигнато, без обаче да се установява по какъв начин е достигнато до тези изводи. Не е цитиран нито един документ от преписката. Не е обосновано дали и евентуално – защо е възприето становището на ДАНС и съответно – не е прието за достоверно намерението да полага труд по трудовото правоотношение, за което е удостоверено, че е възникнало, видно то трудовия договор без дата, представен по делото. Не се установява дали е взето предвид това, че жалбоподателят има предоставен достъп до пазара на труда.

Същевременно, действително, видно от писмото до ДАНС, не се установява жалбоподателят да е декларирал наети работници. Но, предвид обсъдените по-горе показания на управителя, това е било невъзможно. Получава се така, че от една страна, няма кандидати за работа и не може да наеме работници от страната. От друга, не може да наеме и от чужбина именно защото не може да наеме работници от страната.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че следва да се отмени оспорения акт и преписката да се върне за ново разглеждане, вкл. и събиране на нови доказателства, евентуално, с оглед установяване на обективната истина. В случай, че органът прецени, че не са необходими, следва да се укаже на ответника, че следва да извърши цялостна преценка на събраните

доказателства, вкл. и да съобрази мотивите на това определение, която преценка да бъде отразена в оспорения акт и именно въз основа на нея да личи извод защо е достигнал до определени изводи.

По разноските. Жалбоподателят изрично е посочил, че не претендира разноси.

Водим от изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на А. Р. Б., гражданин на М., роден на 10.1.1998 г. срещу отказ за издаване виза за дългосрочно пребиваване от 25.3.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], Ю. А..

ВРЪЩА преписката на от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], Ю. А. за продължаване на административното производство и при съобразяване на указанията, дадени в мотивите на това решение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.